

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРИРАНО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

ГОД. XVIII.

НОЕМВРИЙ 1940.

КНИЖКА 2

Младенъ Исаевъ

РОДНО ОГНИЩЕ

Кой скитникъ не е пожелалъ
да види оня домъ, отгдето
за първи пжтъ е той видѣлъ
да грѣ слънце на небето.

О, всѣки странникъ нѣкой пжтъ
е билъ безъ никого и нищо,
а само съ жаль за роденъ кжтъ,
за разгорѣното огнище;

да седне вечерь у дома
до огъня запаленъ вѣчно,
да слуша пѣсень на главня,
на майка думитѣ сърдечни.

Тѣй скитникътъ съсъ морна грѣдь,
живѣлъ безъ никого и нищо,
се връща въ родния си кжтъ —
при разгорѣното огнище.